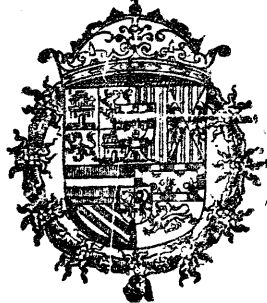

A-31-162

Innovatio Constitutionum, & Decretorum in favorem sententia afferentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione, & in corpus infusione à peccato originali præservatam fuisse, editorum.

ALEXANDER PAPA VII.
ad perpetuam rei memoriam.

Ollicitudo omnium Ecclesiarum, quam, licet meritis & viribus longè impares, Dei Optimi Maximi volūrate, & providentia gerimus, in id Nos anxie tenet intentos, & vigilantes, ut scandala, quæ inter fideles pro humanæ naturæ corruptione & fragilitate necesse est ut veniant, quantum fieri potest paucissima exoriantur, utque exorta quàm celerim, & quàm diligentissimè amoveantur: nam ijs per quos veniunt certam peccati perniciem, quibus vero præbentur presens afferunt labendi periculum; quorum Nos pro nostro pastoralis officij debito, & damnum summopere dolemus, & discrimine assidue vimur. Sanè, VETVS EST, Christi fidelium erga eius Beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas, sentientium, eius animam IN PRIMO INSTANTI CREATIONIS. ATQVE INFUSIONIS IN CORPVS fuisse speciali Dei gratia & privilegio, iactu meritorum Iesu Christi eius filij, humani generis Redemptoris, à macula peccati originalis PRAESERVATAM IMMUNE, atque IN HOC SENSU eius Conceptionis festivitatem solemniter riu celebrant, & celebrant; crevitque horum numerus, atque huiusmodi cultus post editas à fel. rec. Sixto PP. IV. prædecessore nostro in eius commendationem Apostolicas Constitutiones, quas sacrum Concilium Tridentinum innovavit, atque observari mandavit. Aucta rursus, & propagata fuit pietas hæc, & cultus er-

ga Deiparam post erecta hoc nomine, approbantibus Romanis Pontificibus, religiosum Ordinem, & Confraternitates, ac concessas ab iisdem indulgentias, ita ut accedentibus quoque plerisque celebrioribus Academicis ad hanc sententiam, iam ferè omnes Catholici eam complectantur. Et quia ex occasione contrariæ assertionis in concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quod nempe eadem Beatissima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali, oriebantur in populo Christiano cum magna Dei offensâ, scandala, iurgia, & dissensiones, rec. mem. Paulus PP. V. etiam prædecessor noster venit horum opinionem præfatæ sententiæ contrariam publicè doceri, aut prædicari. Quam prohibitionem præ mem. Gregorius PP. XV. similiter prædecessor noster ad privata etiam colloquia extendit; mandans insuper in favorem eiusdem sententiæ, ut in sacrosancto Missæ sacrificio, ac divino officio celebrandis tam publicè, quàm privatim, non alio quàm Conceptionis nomine uti quicumque debeant. Nihilominus, prout venerabiles fratres Episcopi ferè omnes Hispaniarum cum Ecclesiarum suarum Capitulis datis ad Nos litteris exposuerunt, accedentium insinuatione CHARISSIMI IN CHRISTO FILII NOSTRI PHILIPPI EARVNDEM HISPANIARVM REGIS Catholici, qui speciale super hoc misit ad Nos Oratorem VENERABLEM FRATREM LVDOVICVM EPISCOPVM PLACENTINVM, per quem etiam delatæ fuerunt ad Nos supplicationes Regnorum earundem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariæ illius opinionis assertores contra præfatas prohibitiones tum privatim, tum publicè præfatam sententiam, aut impugnare, aut vellicare, & favorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundum illam præstitum ita interpretari, ut frustrentur; imò Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui iuxta illam Beatæ Virgini exhibito favere negant, pios Christi fideles è sua pacifica quasi possessione deturbare conando; unde offensiones, scandala, & iurgia, quibus obviare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri prædecessores perdurant adhuc, & ex occasione eorundem adversantium maiora his incommoda in posterum prudenter, & merito timentur. Quapropter super his tam præfati Episcopi cum Ecclesiarum suarum Capitulis, quàm memoratus Philippus Rex, eiusque Regna Nobis pro opportuno remedio instantè supplicariferunt. Nos considerantes quòd Sancta Romana Ecclesia de intemeratè, semperque Virginis Mariæ Conceptione festum solemniter celebrat, & speciale, ac proprium super hoc officium olim ordinavit iuxta piam, deuotam, & laudabilem institutionem, quæ a Sixto IV. prædecessore nostro tunc emanavit; volentisque laudabili huic pietati, ET DEVOTIONI, ET FESTO, AC CVLTVI SECVNDVM ILLAM EXHIBITO in Ecclesia Romana post ipsius cultus institutionem NVMQVAM IMMVTATO, Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exemplo favere, necnon tueri pietatè, & devotionem hanc colendi & celebrandi Beatissimam Virginem, PRÆVENIENTE SCILICET SPIRITVS SANCTI GRATIA, A PECCATO ORIGINALI PRÆSERVATAM, cupientisque in Christi grege unitatem spiritus in vinculo pacis, sedatis offensionibus, & iurgiis, amotisque scandalis, conservare: ad præfatorum Episcoporum cum Ecclesiarum suarum Capitulis, ac Philippi Regis, eiusque Regnorum oblatam Nobis instantiam, ac preces, Constitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in favorem sententiæ asserentis, animam Beatæ Mariæ Virginis IN SVI CREATIONE ET IN CORPVS INFVSIONE SPIRITVS SANCTI GRATIA DONATAM, ET A PECCATO ORIGINALI PRÆSERVATAM FVISSE, necnon & in favorem festi, & cultus Conceptionis eiusdem Virginis Deiparæ SECVNDVM PIAM ISTAM SENTENTIAM, VT PRÆFERTVR, exhibiti, innovatus,

mus, & sub censuris, & pœnis in eisdem Constitutionibus contentis observari mandamus. ¶ Et insuper omnes, & singulos, qui præfatas Constitutiones, seu Decreta ita pergent interpretari, ut favorem per illas **DICTAE SENTENTIAE, ET FESTO, SEV CVLTVI SECVNDVM ILLAM EXHIBITO** frustrentur, vel qui hanc eandem sententiam, festum, seu cultum in disputationem revocare, aut contra ea quoquo modo directè, vel indirectè, aut sub quovis prætextu, etiam deficiibilitatis eius examinandæ, sive sacram Scripturam, aut Sanctos Patres, sive Doctores gl'osandi, vel interpretandi, denique alio quovis prætextu, seu occasione, scripto, seu voce, loqui, contionari, tractare, disputare, contra ea quicquam determinando, aut asserendo, vel argumenta contra ea asserendo, & insoluta relinquendo, aut alio quovis excogitabili modo differendo, aut fuerint, præter pœnas, & censuras in Constitutionibus Sixti. IV. contentas, quibus illos subiacere volumus, & per præfentes subjicimus, etiam concionandi, publicè legendi, seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce activa, & passiva in quocumque electionibus eo ipso absque alia declaratione privatos esse volumus, necnon ad concionandum, publicè legendum, docendum, & interpretandum perpetuè inhabilitatis pœnas ipso facto incurere absque alia declaratione; à quibus pœnis non nisi à Nobis ipsis, sive à successoribus nostris Romanis Pontificibus absolvi, aut super ijs dispensari possint: necnon eosdem alijs pœnis nostro, & eorundem Romanorum Pontificum successorum nostrorum arbitrio infligendis pariter subiacere volumus, prout subjicimus per præfentes, innovantes Pauli V. & Gregorij XV. superius memoratas Constitutiones, sive Decreta. **AC LIBROS** in quibus præfata sententia, festum, seu cultus secundum illam in dubium revocatur, aut contra ea quomodocumque, ut supra, aliquid scribitur, aut legitur, seu locutiones, contiones, tractatus, & disputationes contra eadem continentur, post Pauli V. supra laudatum Decretum edita, aut in posterum quomodolibet edenda, prohibemus, sub pœnis & censuris in Indice librorum prohibitorum contentis, & ipso facto absque alia declaratione pro expressè prohibitis haberi volumus, & mandamus. Veramus autem Sixti IV. Constitutionibus inhærentes, quempiam asserere, quòd propter hoc contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, aut mortale peccatum incurran, cum à Romana Ecclesia, & ab Apostolica Sede nondum fuerit hoc decisum prout Nos nunc minimè decidere volumus, aut intendimus: quin potius contrariam illam opinionem hæresis, aut peccati mortalis, aut impietatis damnare audentes, præter pœnas, quibus eos subiecit Sixtus IV. alijsque prædecessores nostri Romani Pontifices, gravioribus alijs pœnis subjicimus, quas in contrascentes huic nostræ Constitutioni superius infiximus. Volentes quòd contra huius nostræ Constitutionis transgressores, etiam regulares cuiusvis Ordinis, & Instituti, **ETIAM** Societatis Iesu, & quomodolibet exemptos, & alia quascumque Ecclesiasticas, & seculares personas cuiuscumque status, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quàm secularis, ut præfatur, tam Episcopi, & Prælati superiores, alijsque locorū Ordinarij, quàm hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirent, atque in eos strictè animadvertant: Nos enim ijs, & eorum cuilibet contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem ipsidem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, ut præfatur, procedere, inquirere, & punire districtè præcipimus, & mandamus. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac quibusvis indultis, & licentis Apostolicis quibusvis personis quantumcumque qualificatis, & in quacumque, etiam Cardinalatus, Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, & quavis alia dignitate, & honore constitutis, etiam quòd contra eos procedi, in-

terdici, suspendi, vel excommunicari nequeat quomodolibet concessis. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de eis, ipsorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per generales, etiam id importantes, clausulas, mentio habenda, aut alia exquisita forma observanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum inferri forent, presentibus pro sufficienter expressis, & inferri habentes, harum serie specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Ut autem hæc nostra Constitutio, & præmissa omnia ad eorum omnium, quorum interest notitiam congruentius pervenire possint, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna privationis ab ingressu Ecclesiæ eo ipso incurrenda præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis locorum Ordinarijs, ac eorum Vicarijs, Suffraganeis, & Officialibus quibuscumque, & alijs singulis, ad quos quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus huiusmodi nostram Constitutionem singulis suæ Diocesis, vel districtus prædicatoribus, & alijs, quibus expedire iudicaverint, opportunè insinuent, & publicent, ac insinuari, & publicari faciant, ne quis in posterum quoquo modo ignorantiam de præmissis possit prætendere, aut se contra præmissa valeat excusare. Volumus, & similiter eadem auctoritate decernimus & mandamus, quòd præsentis litteræ per aliquos ex nostris Curforibus in Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum, & Chancellariæ Apostolicæ valuis, ac in acie Campi Floræ de Vrbe de more publicentur, & affigantur; quæ affixio & publicatio ita omnes & singulos, ad quos spectet, afficiat, & ærctet, ac si illis personaliter intimatæ fuissent, & quod illarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus litteris adhiberetur si ostensæ, vel exhibitæ forent. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die viij. Decembris M. DC. LXI. Pontificatus nostri anno septimo.

S. Vgolinus.

Anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo, indictione 13. die verò 11. mensis Decembris, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divina Providentia Papæ Septimi, anno septimo, superscriptæ litteræ affixæ, & publicatæ fuerunt in Basilicarum S. Io. Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac Chancellariæ Apostolicæ valuis, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Andream Castrucium prælibati Sanctiss. D. N. PP. Curf.

Pro D. Mag. Curf. Petrus Paulus Desiderius Curf.

ROMÆ, Ex Typographia Rev. Camera Apostolicæ.
M. DC. LXI.